

‘Een NTTT-arts is nooit klaar met studeren’

MARIE LOUISE OOSTERLOO,
NIEUWE NTTT-ARTS IN ROTTERDAM

Dit voorjaar trad Marie Louise Oosterloo (60) toe tot de artsengroep voor Niet Toxische Tumorthherapie (NTTT). Het mooie van het gedachtengoed van Moerman vindt ze dat het mensen helpt zélf weer op de bok te gaan zitten en regie te nemen over hun gezondheid. ‘Als de reguliere gereedschapskist leeg is, heeft de NTTT nog zó veel te bieden.’

TEKST CHRISTINE STEENKS BEELD RENÉE DE VINK

Marie Louise Oosterloo uit Rotterdam volgde na haar studie geneeskunde als jonge moeder de opleiding homeopathie en later ook orthomoleculaire geneeskunde en diëtetiek. Dat zij met haar respectabele staat van dienst pas op latere leeftijd voor NTTT kiest, heeft alles te maken met timemanagement. Als moeder van vier kinderen wilde zij haar tijd en aandacht ook aan haar gezin besteden. In de loop der jaren volgt zij verschillende studies voor aanvullende geneeswijzen en groeit de wens meer mensen met kanker te behandelen. Wanneer alle kinderen het huis uit zijn, start zij een intensief traject bij NTTT-arts Flemming Lehrmann, de opvolger van Hans Moolenburgh in Heemstede. “Ik wil tijd en ruimte hebben voor mijn patiënten”, zegt Van Oosterloo. “Een dokter die mensen met kanker behandelt, moet er écht voor hen zijn.”

Mensen helpen

De tijd nemen voor patiënten. Het typeert Oosterloos manier van werken. Al vroeg in haar carrière knapt zij af op overvolle spreekuren en artsen die hun patiënt aanduiden met ‘die blindedarm op kamer 24’. Als coassistent in het ziekenhuis weet zij: zó wil ik geen geneeskunde beoefenen. “Ik wilde dokter worden om mensen te helpen. Een kinderlijk eenvoudige wens waar ik mij halsstarrig aan vastgeklampt heb. Tijdens mijn coschappen raakte ik teleurgesteld in de manier waarop veel artsen met hun patiënten omgaan. Zij

hadden nauwelijks tijd voor hen. De homeopathische benadering past veel beter bij mij. Daarbij kijk je niet alleen naar de ziekte, maar naar de hele mens met zijn mooie en minder mooie kanten.”

Vrij denken

Begin jaren negentig start haar loopbaan in Amerika met een onderzoeksfunctie in een laboratorium waarin moleculaire genetica met klinische genetica gecombineerd werd. “Mijn man moest voor zijn werk naar Houston en ik vond deze geweldige baan. We deden onderzoek naar moleculaire genetische therapie. Ik dacht toen dat het de therapie van de toekomst zou zijn, maar het staat nog steeds in de kinderschoenen.” Terug in Nederland is er een vergelijkbare baan beschikbaar in een academisch ziekenhuis waarvoor zij met haar ervaring de ideale kandidaat lijkt. Totdat zij, zichtbaar zwanger, op gesprek komt. ‘Oh, u bent zwanger! Dan kunnen we u niet aannemen!’ Oosterloo: “Zo ging dat toen. Ik was erg teleurgesteld, maar zette mij er snel overheen. Het was een heerlijke tijd met ons eerste kind.”

‘Magisch moment’

Met een uitbreidend gezin vindt ze een parttimebaan als consultatiebureauarts. Een mooie combinatie. “Ik zat zelf midden in de kleine kinderen en genoot van de baby’s. Preventieve gezondheidszorg vond ik belangrijk. Toch miste ik na verloop van tijd de intellectuele uitdaging. Ook tijdens waarnemingen van huisartsen in de regio Rotterdam merkte ik dat sommige kinderen met chronische

ziekten, zoals astma en eczeem, minder last hadden van hun aandoening dan andere. ‘Hoe komt dat, wat doen jullie eraan?’ vroeg ik de ouders. Het antwoord was steeds hetzelfde: ‘Wij gaan naar een arts voor homeopathie.’ Dát vond ik zo interessant dat ik die arts opzocht en uitgebreid met haar sprak. Dat was verhelderend, maar daarna ging ik weer over tot de orde van de dag. Totdat ik op een regenachtige middag in de auto zat en het - alsof de bliksem insloeg - door

‘Homeopathie repareert de motor, voeding en supplementen zorgen voor brandstof’

me heen flitste: ik moet homeopathie gaan studeren. Het was een magisch moment, er kwam een enorme rust over me. Eindelijk wist ik wat ik zou doen om ook intellectueel weer uitgedaagd te worden. Het was een driejarige opleiding en ik moest hemel en aarde bewegen om het voor elkaar te krijgen met onze drie kleine kinderen. Maar ik twijfelde geen moment: dit moest ik doen!”

‘Razend interessant’

Een pittige opleiding, vindt zij de studie homeopathie. “Je moet op een andere manier nadenken over ziekte en gezondheid dan je in de reguliere geneeskunde is geleerd. Het is alsof je de

tuin vanuit een andere hoek bekijkt, het uitzicht verschilt totaal. Met homeopathie ondersteun je het zelfgenezend vermogen. Het kostte me heel veel moeite om te leren denken vanuit dat 'tweede spoor'. Maar toen ik het eenmaal beheerste, schakelde ik makkelijk en inmiddels wissel ik verschillende benaderingen soepel af."

Pas tijdens haar studie homeopathie realiseert Oosterloo zich dat ook mensen met kanker andere mogelijkheden hebben naast het reguliere traject. "Een medestudent die voor darmkanker was behandeld, hoorde na afloop dat er vijftig procent kans was dat de kanker terug zou komen. 'Waar hangt dat van af?'; had hij de arts gevraagd. 'Puur toeval', was het antwoord. Hij liet het daar niet bij en ging op zoek naar informatie om gezond te blijven. Voor mij was dat compleet nieuw." Later ontdekt zij meer andere aanvullende mogelijkheden voor de behandeling van kanker, wanneer zij een bijeenkomst bijwoont van de artsenwerkgroep

voor de Niet Toxische Tumor Therapie. "Ik vond het razend interessant dat deze artsen bij hun patiënten vooruitgang boekten met een behandeling waar ik nooit iets over had geleerd. Het boeide me op dezelfde manier als de homeopathie. Ik begon orthomoleculaire geneeskunde en diëtetiek te studeren, belangrijke aanvullingen op homeopathie. Ik vergelijk het vaak met een kapotte auto: homeopathie repareert de motor, voeding en supplementen zorgen voor brandstof."

Brede kennis

"Integere, hardwerkende en zeldzaam bevlogen dokters", typeert Oosterloo haar collega's van de NNTT. "Ik ben onder de indruk van de hoeveelheid kennis die zij bezitten. Reguliere oncologen specialiseren zich vaak in een of meerdere organen waar de kanker zich manifesteert: het spijsverteringskanaal, hersenen, geslachtsorganen. Maar de NNTT-arts moet zich in alle soorten kanker verdiepen. Hun kennis over verschillende tumoren en mogelijke behandelingen is heel breed. Ik heb flink moeten studeren om mij NNTT-arts te kunnen noemen."

De NNTT-arts Flemming Lehrmann is haar mentor. Iedere maand spraken ze af en leerde hij haar waar het om draait: leefstijl, ontgiften en suppleren. "De ontgiftingsprotocollen die Lehrmann ooit van dokter Moolenburgh leerde, heeft hij aan mij doorgegeven. Die testte ik eerst op mezelf, later ook bij patiënten. Dan gebeurt er van alles, en is het fijn dat met een ervaren NNTT-arts te kunnen bespreken."

Wie: Marie-Louise Oosterloo (60) **Privé:** Getrouwd met Carel, vier volwassen kinderen. Woont in Rotterdam.
Werk: Geneeskunde aan Erasmus Universiteit, 1988 afgestudeerd. 1988 tot 1990 in Houston (VS) werkzaam op een laboratorium van Baylor College of Medicine. 1991 - 1999: parttime consultatiebureau-arts in Nederland. Start in 1996 de opleiding tot arts voor homeopathie, daarna orthomoleculaire geneeskunde en diëtetiek. Heeft sinds 1999 een eigen praktijk voor integrale geneeskunde en homeopathie en is sinds dit jaar arts voor Niet Toxische Tumor Therapie (NNTT).

Na vier jaar vindt Lehrmann dat zij 'voldoende kennis en kunde' heeft en beveelt hij haar aan bij zijn collega's van de artsenvereniging. Dit voorjaar was het zover, al realiseert Oosterloo zich: "Een NNTT-arts is nooit klaar met studeren."

'Ik heb respect voor mensen die hun leefstijl omgooien'

Ze deed als 'leerling NNTT-arts' al behoorlijk wat ervaring op met de behandeling van kankerpatiënten. Die varieert van voedingsadvies aan mensen die net de diagnose 'kanker' te verwerken kregen tot ondersteuning tijdens de behandeling in het ziekenhuis. Ook wie 'genezen' verklaard is, kan behoefte en baat hebben aan iemand die meedenkt over mogelijkheden van gezondheidsbevordering. Wie, uitbehandeld in het reguliere circuit, in een laat stadium bij haar aanklopt, helpt zij evengoed graag.

Kwaliteit van leven

"Soms denk ik: wat kan ik hierin nog betekenen? Dan is de ziekte al zo vergevorderd... Maar ik heb mensen op miraculeuze wijze zien opknappen en dat houdt mij op de been. Ook als zij niet genezen, leidt de behandeling tot een betere kwaliteit van leven." Ze noemt een vrouw met ernstige leukemie; ze zat met opgezwollen benen in een rolstoel en kon niet slapen van de pijn. "Na mijn behandeling leefde zij nog twee maanden. Haar zoon bedankte mij, omdat zijn moeder tot een dag voor haar sterven zonder pijn was en weer kleine stukjes had kunnen lopen. Dat is de kracht van NNTT! Soms is genezing niet mogelijk; dan help ik iemand naar een goed einde. En soms gebeuren er onderweg wonderen. Bij een man met een zwaar beschadigd maagdarmsysteem als gevolg van de behandeling van longkanker haalde ik alles uit de kast voor een waardig levenseinde. Drie

weken later wandelde hij met een bos op z'n wangen twee kilo zwaarder de spreekkamer in. 'Wat denkt u, dokter, zal ik de boontjes nog zaaien?' vroeg hij toen het goed bleef gaan. Dat grapje maken we elk jaar opnieuw. Dat in het ziekenhuis iemand 'uitbehandeld' is, betekent dat de reguliere gereedschapskist leeg is. Maar de NNTT heeft dan vaak nog heel veel mogelijkheden. Genezen is niet per se het doel. Op een mooie manier het leven vervolgen, is ook heel veel waard."

Voeding

Mensen helpen om zelf de regie over hun leven te nemen, is voor Oosterloo de essentie. "Zélf weer op de bok gaan zitten en het leven richting geven. Daar werk ik aan en daarin vind ik het gemoderniseerde Moermandieet waardevol. Het is een concrete manier om zelf aan de slag te gaan, weer grip te

'Wat denkt u dokter, zal ik de boontjes nog zaaien?; grappen we ieder jaar opnieuw'

krijgen op je leven. Het blijft bijzonder dat dokter Moerman honderd jaar geleden al de link tussen voeding en kanker legde. De eerste keer dat ik me in zijn therapie verdiepte, was toen ik de studie 'Retrospectief onderzoek naar de effectiviteit van de Moermantherapie bij kankerpatiënten' las, uit de jaren negentig. In alle verhalen resoneerde constant: voeding, voeding, voeding. Het is mooi dat je met voeding zoveel kunt bereiken. Een groot gemis dat daar in de reguliere opleiding geneeskunde totaal geen aandacht voor is."

"Goede volwaardige voeding is voor alle mensen goed, ziek of gezond. Ik merk het zelf ook: een glas versgeperst

bieten-wortelsap heeft zoveel voedingswaarde dat het ondanks zijn lage calorische waarde enorm verzadigt. Dáár gaat het om. In de samenleving kwam meer belangstelling voor gezonde voeding, toch groeit het aantal mensen met kanker. Dat heeft alles te maken met de leefstijl. Vergeleken met dertig jaar geleden zijn er zoveel meer verleidingen, onder andere van 'streetfood'. Ook de stress die smartphones en werk veroorzaakt, ondermijnt onze gezondheid. De meeste mensen staan altijd 'aan', maar het is belangrijk ook regelmatig 'uit' te staan en even offline te zijn. Daar moet ik zelf ook op letten. Ik doe mijn best om werk en privé te scheiden en bijvoorbeeld tijdens vakanties geen e-mails te openen."

Respect voor mijn patiënten

Een gezonde leefstijl: Oosterloo praktiseert de boodschap die ze predikt. "Ik pak zoveel mogelijk de fiets, neem de trap in plaats van de lift, kies voor biologische groente en eet nauwelijks vlees, slik supplementen, drink groentesap en denk na over elke hap die ik eet, ook na een drukke dag. Dat kost veel tijd, maar gelukkig doe ik het graag. Het is een leuke uitdaging om een saaie broccoli aantrekkelijk in een maaltijd te

verwerken en ik maak ook graag recepten uit Uitzicht."

"De NNTT vereist behoorlijke aanpassingen aan leefstijl en voedingsgewoonten. Als mensen horen wat er niet meer is toegestaan, vragen ze wel eens: 'Wat mag ik dan nog wel?' Ik raad hen altijd aan om lid te worden van MMV, een positieve en ondersteunende vereniging met een mooie educatieve rol en een nuttig ledenblad. Zelf speel ik vooral een ondersteunende rol, want mensen moeten het zelf doen. Ik heb veel respect voor mijn patiënten die hun leefwijze zó omgooien. Het nare van kanker is dat het een lang en uitgerekt ziekteproces kan hebben. Met supplementen en voeding is het doel de kwaliteit van leven zo te verbeteren dat mensen kunnen blijven doen wat ze graag doen."

"Als kind ging ik naar de Montessori-school. Oprichter Maria Montessori vond, dat je gebruik moest maken van de nieuwsgierigheid van kinderen om hen iets te leren. Dat is ook mijn uitgangspunt. Mensen moeten hun probleem niet overdragen aan de dokter, maar er zelf mee aan de slag gaan. Als dokter ondersteun ik slechts, zodat ze het verder zelf kunnen."